

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201282
Dátum vydania rozhodnutia:	11.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013201282.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, so sídlom v Tulčíku č. 26, IČO: 31 303 862, zast. advokátkou JUDr. Iveta Rajtáková, so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Námestie Ľ. Štúra I, Banská Bystrica, za účasti: LESY Slovenskej republiky, š.p., odštepný závod Beňuš, Beňuš 455, Beňuš, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (do 30.09.2013 Obvodný úrad životného prostredia Banská Bystrica) č. 03/2013/1742-Pe zo dňa 16. mája 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici 23S/261/2013-49 zo dňa 20. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/261/2013-49 zo dňa 20. novembra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd, príp. prvostupňový súd“) podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) zastavil konanie o preskúmanie vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Obvodného úradu životného prostredia Brezno pod č. OPaK A 2013/00568 Kň, ev. č. 1/r14/2013 Ing. Kň zo dňa 05.03.2013, ktorým podľa § 14 ods. 2 písm. c/ zákona 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) bol vydaný súhlas na pozemnú bodovú aplikáciu prípravku Váztak 10 EC proti podkôrnemu hmyzu na uhodené zbytky po ťažbe v LUC Závadka nad Hronom, k. ú. Závadka nad Hronom v území s III. stupňom ochrany prírody, v 12-tich JPRL podľa tabuľkovej prílohy tohto rozhodnutia, ktorého časová platnosť súhlasu bola rozhodnutím správneho orgánu obmedzená do 30.09.2013, (ďalej len „rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu“).

Krajský súd v rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 81 ods. 1, § 82 ods. 12, § 89 ods. 2, § 89 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. ako aj ustanovenie § 247 ods. 2 OSP a vyslovil názor, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie o udelenie súhlasu na vykonávanie činnosti, ktorého platnosť súhlasu bola časovo obmedzená do 30.09.2013 a nedošlo k predĺženiu tejto doby, nespĺňa náležitosti rozhodnutia v zmysle § 247 ods. 2 OSP, ktoré môže byť

predmetom prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti OSP. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246 c ods. 1 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal riadne a včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch poukazoval na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a/, f/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a tvrdil, že napadnutým rozhodnutím prvostupňový súd odňal žalobcovi ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Rozhodnutie prvostupňového súdu nevychádza z platného znenia OSP (piatej časti druhej hlavy), podľa ktorého súd konanie zastavil. Žaloba bola podaná na poštovú prepravu dňa 29.07.2013 a smerovala proti rozhodnutiu, proti ktorému zákona pripúšťa jej podanie a aj keby bolo možné akceptovať zjavne nesprávny výklad krajského súdu, pokiaľ ide o spôsobilosť súdnych rozhodnutí, vymedzených určitým časovým obdobím, byť predmetom súdneho prieskumu, aj v tomto prípade nemožno podľa odvolateľa odobriť rozhodnutie krajského súdu, keďže žalobca podával žalobu v čase, keď súhlas udelený žalovanému ešte platil.

Odvolateľ považoval vyslovený právny názor prvostupňového súdu za krajne arbitrárny, ktorý odníma žalobcovi ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu v SR sp. zn. 1Sžp/3/2011 zo dňa 17.04.2012, ktorý v obdobnej veci konštatoval „Ústavne - komformný výklad práva na súdnu a inú právnu ochranu v oblasti správneho súdnictva nepredpokladá, že by toto právo mohlo zaniknúť, resp. bolo v svojej podstate vyčerpané iba tým, že predmet konania pred správnym orgánom sa napriek procesne riadne prejavenej nespokojnosti (napríklad podaním opravného prostriedku) v dôsledku objektívne spotrebovaného času na vykonanie opravného súdneho konania (tzn. výklad vykonaný s dôrazom na účelnosť ďalšieho súdneho prieskumu). Naopak takýto výklad by v rozpore s výkladovou metódou *reductio ad absurdum* viedol k nesprávnemu záveru, že súdny prieskum napadnutého rozhodnutia správneho orgánu (evidentne na čas náročný proces) nemôže už v žiadnom prípade reálne ovplyvniť výkon práv a povinností vyplývajúcich z tohto nezákonného rozhodnutia, pričom dôsledkom uvedeného záveru by bola právna absurdita, že možnosť právnej ochrany porušených práv prostredníctvom konania podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku by závisela (tzn. zanikla) v zásadnej miere na tom, ako rýchlo osoby, ktorým z nezákonného rozhodnutia správneho orgánu vyplýva vykonať určitú činnosť, toto aj uskutočnili.“

Žalovaný a ďalší účastník konania sa k odvolaniu vyjadrili a žiadali napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných

prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 248 OSP súdy nepreskúmajú

- a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania,
- b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznamenia právnú prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti,
- c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznamenia právnú prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
- d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Žalobca v odvolaní namietať odňatie možnosti žalobcu konať pred súdom, postupom prvostupňového súdu, ktorý vyplýval z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd podľa žalobcu nesprávne aplikoval § 250d ods. 3 OSP v spojení s § 247 ods. 2 OSP.

Odňatie možnosti konania pred súdom postupom prvostupňového súdu a nesprávne právne posúdenie veci podľa žalobcu spočíva v nesprávnej aplikácii § 247 ods. 2 OSP, ktorý vylučuje zo súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti OSP tie rozhodnutia správnych orgánov, ktoré neboli vydané v zákonom stanovenom inštančnom postupe a ktoré nenadobudli právoplatnosť.

Základnou otázkou v tomto konaní je objektívne stanoviť, či rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu o vydávaní súhlasu podľa § 14 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z. na pozemnú bodovú aplikáciu prípravku Váztak 10 EC, ktorého platnosť bola časovo obmedzená do 30.09.2013, uplynutím doby platnosti sa stáva rozhodnutím správneho orgánu, ktoré je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

Z administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2013. Časová pôsobnosť rozhodnutia o udelení súhlasu bola obmedzená do 30.09.2013.

Rozhodnutie žalovaného podľa odvolacieho súdu spĺňa atribúty rozhodnutia vymedzeného v § 247 ods. 2 OSP, bolo vydané v inštančnom postupe, ktorý pre jeho vydanie zákon upravuje a nadobudlo právoplatnosť.

Odvolací súd je toho názoru, že predpokladom vykonateľnosti časovej pôsobnosti rozhodnutia žalovaného bolo nadobudnutie právoplatnosti samotného rozhodnutia. Len rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať je právoplatné. Rozhodnutie je vykonateľné ak proti nemu nemožno podať odvolanie (§ 52 ods. 1, 2 Správneho poriadku). Včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 55 ods. 1 Správneho poriadku).

Časová platnosť súhlasu bola v napadnutom rozhodnutí stanovená tak, že začala plynúť odo dňa právoplatnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 16.05.2013 a jej platnosť trvala do 30.09.2013. Rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť pred uplynutím doby plynutia časovej platnosti udeleného súhlasu a podľa názoru odvolacieho súdu uplynutie časovej platnosti súhlasu nemá za následok „anulovanie“ účinkov právoplatnosti rozhodnutia žalovaného a vylúčenie rozhodnutia zo súdneho prieskumu.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prvostupňového súdu, že rozhodnutie žalovaného je vylúčené zo súdneho prieskumu v dôsledku straty jeho časovej platnosti, (§ 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z.z.), navyše keď osobitné predpisy - zákon č. 543/2002 Z.z., ani OSP (§248), takýto druh rozhodnutia správneho orgánu zo súdneho prieskumu nevylučujú. Z pohľadu spôsobilosti rozhodnutia na súdny prieskum jeho zákonnosti nemožno preto podľa najvyššieho súdu zamieňať časovú platnosť súhlasu s právoplatnosťou rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky musel, s poukazom na uvedené závery, napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 205 ods. 2 písm. f) OSP a s § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 2 OSP).

V ďalšom súdnom konaní bude povinnosťou krajského súdu postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu, ktorým je viazaný (§ 250ja ods. 4 OSP).

Podľa § 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP rozhodne prvostupňový súd aj o trovách odvolacieho konania.

Senát rozhodol pomerom hlasov v pomere 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.